

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายความของบริษัท เบลรอยส์ จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงเจ้าหน้าที่ประกันสังคมขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๘ ราย คือ นาย ส. นาย ม. นาย พ. นาย จ. นาย ข. นาย ว. นาย ย. และนาย ธ.

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๗/๑๗๓๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ประวัติการทำงาน เป็นต้น และตามมาตรา ๒๔ กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้... (๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว และตามมาตรา ๑๕ กำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม การขอตรวจสอบสถานที่ทำงานของบุคคล จำนวน ๘ ราย เพื่อการติดตามการชำระหนี้ในการบังคับคดีตามกฎหมายนั้น ถึงแม้จะถือว่าเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะมีสิทธิขอข้อมูลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกจ้างให้แก่เอกชนผู้เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น สำนักงานประกันสังคมจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์สำคัญของการได้รับข้อมูลมาเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารงานการประกันสังคม ซึ่งถือเป็นการให้บริการสาธารณะ การให้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเอกชนไม่อาจเทียบเคียงได้กับประโยชน์สาธารณะที่จะเสียไป กล่าวคือจะทำให้นายจ้างหรือลูกจ้างแจ้งข้อมูลให้แก่สำนักงานประกันสังคมที่บิดเบือนกับความเป็นจริง ซึ่งตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ถือเป็นดุลพินิจที่สำนักงานประกันสังคมจะไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ดังนั้นสำนักงานประกันสังคมจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของบุคคลทั้ง ๘ ราย ตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกหนี้จำนวน ๘ ราย คือ นาย ส. นาย ม. นาย พ. นาย จ. นาย ข. นาย ว. นาย ย. และนาย ธ. โดยมีคำพิพากษาในมูลหนี้ที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างแรงงานและคำประกันส่งมาประกอบการพิจารณาจำนวน ๔ ราย คือ นาย ม. นาย พ. นาย ส. และนาย จ. ส่วนอีก ๔ ราย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าได้ทำการตรวจสอบสำเนาคำพิพากษาลูกหนี้ทั้ง ๔ รายดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าไม่พบสำเนาคำพิพากษาของบุคคลดังกล่าว เนื่องจากเป็นคดีที่มีคำพิพากษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงเจ้าหน้าที่ประกันสังคม ขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของลูกหนี้ ๘ รายดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ประกอบในการบังคับคดีให้แก่บริษัท เบลออยส์ จำกัด แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางกรม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของนาย ส. นาย ม. นาย พ. นาย จ. นาย ข. นาย ว. นาย ย. และนาย ธ. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางกรม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๒๓๙๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงเกี่ยวกับการทำประชาคมหมู่บ้าน
เพื่อส่งรายชื่อตัวแทนของหมู่บ้านเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิง จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิง ยื่นขอข้อมูลข่าวสารการทำประชาคมหมู่บ้านของหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนผิง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งรายชื่อตัวแทนเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงมีหนังสือ ที่ อบ ๘๓๔๐๑/๑๔๔ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลที่ทางหมู่บ้านได้ส่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิง เมื่อได้ทำหนังสือสอบถามไปยังหมู่บ้านซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ และตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลมาไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงต้องดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ คือ ก่อนการจัดซื้อหรือจัดจ้างต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อหรือจัดจ้าง และในคณะกรรมการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่เป็นการสอบราคาจะต้องมีตัวแทนประชาคมหมู่บ้านที่ได้รับการเสนอชื่อจากชุมชนพื้นที่ดำเนินการโครงการเป็นกรรมการชุดละ ๒ คน แต่ผู้อุทธรณ์เห็นเป็นที่ผิดปกติตามขั้นตอนดังกล่าวรวมทั้งข้อมูลที่ขอได้เกี่ยวข้องกับการจัดจ้าง ซึ่งหน่วยงานราชการจะต้องเปิดเผย แต่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงกลับพยายามเลี่ยงกฎหมาย โดยได้ทำหนังสือไปสอบถามแต่ละหมู่บ้านว่าจะยินยอมให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงเปิดเผยหรือไม่ โดยไม่ได้ทำความเข้าใจให้กับหมู่บ้านว่า การแต่งตั้งตัวแทนประชาคมหมู่บ้านนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะเป็นความลับที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงกระทำการเพื่อนำเอาข้ออ้างของหมู่บ้านว่า หมู่บ้านไม่ยอมให้เปิดเผยมาอ้างการไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ พยายามจะยื้อเวลา ประวิงเวลา เนื่องจากในขณะนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงมีพิธีไม่โปร่งใสในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลที่มีพิธี เพื่อใช้ในการประกอบหลักฐานในการร้องทุกข์ ร้องเรียนหรือฟ้องร้องต่อศาลยุติธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยรับฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลที่หมู่บ้าน หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนผิง ดำเนินการจัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อส่งตัวแทนเข้าร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิง ซึ่งตามเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ดังกล่าว ประกอบด้วยเอกสารการดำเนินการของแต่ละหมู่บ้าน จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือแจ้งชื่อตัวแทนประชาคมหมู่บ้าน
๒. แบบตอบรับการส่งรายชื่อตัวแทนประชาคม
๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของตัวแทนประชาคมหมู่บ้าน
๔. สำเนารายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้าน
๕. บัญชีลงชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมประชาคมหมู่บ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอโดยให้เหตุผลว่าหมู่บ้านที่เป็นเจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยนั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอเป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และแม้ข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของตัวแทนประชาคมหมู่บ้านจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย แต่ผู้ได้รับเลือกเป็นตัวแทนประชาคมหมู่บ้านเพื่อร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ถือเป็นบุคคลสาธารณะซึ่งเปิดเผยได้ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เว้นแต่ลายมือชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผิงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยปกปิดลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมไว้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศ.ดร.คุณหญิง ส.) ขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ รวมถึงข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยสำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๓๙๕๕ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นควรอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ ๗๐๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๙ ตามที่ขอได้ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ดุลพินิจในการลบ ตัดตอนข้อความ และใช้ข้อสมมุติแทนในการไม่เปิดเผยชื่อที่อาจแสดงให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานในการสอบสวนทางวินัยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑ วรรคห้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการบริหารคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่ามีการทุจริตเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบุคคลในกลุ่มที่ใช้ชื่อว่า “กลุ่มปฏิรูปงานวิจัย” จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ร้องเรียนต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีทุจริตดังกล่าว ต่อมามีกลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ร่วมกันลงชื่อร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม ในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงระบุว่าผู้อุทธรณ์มีมูลความผิดทางวินัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ผลการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติแล้ว ปรากฏผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ รวมถึงข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ ๗๐๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๙ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้ดุลพินิจในการลบ ตัดตอนข้อความ และใช้ข้อสมมุติแทนในการไม่เปิดเผยชื่อที่อาจแสดงให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานในการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสองและมาตรา ๑๑ วรรคห้า ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
บันทึก ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงรองอธิการบดี (รศ.นพ. จ.) ขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอีก จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด

๒. รายงานการพิจารณาเหตุคัดค้านประธานกรรมการสอบสวนและความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายต่อกรณีคัดค้าน
ประธานกรรมการสอบสวน

๓. ความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายต่อสำนวนการสอบสวนที่อธิการบดีส่งไปขอความเห็นจากที่ปรึกษา

๔. หนังสือขออนุมัติการขยายเวลาสอบสวนต่อ อกพ. กระทรวงฯ

๕. หนังสือเชิญนัดหมายพยานมาให้ถ้อยคำ

๖. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๒.๔๘ (๖)/๓๘/๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า
รายการที่ ๑ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนทางวินัย รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ลำ ที่ ๗๐๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๙ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์
โดยใช้ดุลพินิจในการลบ ตัดทอนข้อความ และใช้ข้อสมมุติแทนในการไม่เปิดเผยชื่อที่อาจแสดงให้เห็นถึงบุคคลที่ให้อภัยคำ
เป็นพยานในการสอบสวนทางวินัย สำหรับรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕ ไม่มี นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่าผลการสอบสวนในขณะนี้
เป็นที่ยุติแล้ว อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็ได้มีส่วนได้เสียกับพยานแต่อย่างใด เนื่องจากพยานที่เป็นนักศึกษาได้สำเร็จการศึกษาจาก
ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไปหมดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการ
ดังกล่าวเพิ่มเติมด้วย สำหรับเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ตรวจสอบกระบวนการทางวินัยและเพื่อปกป้องคุ้มครอง
ประโยชน์และชื่อเสียงของตนภายใต้กระบวนการยุติธรรมต่อไป

ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยประกอบด้วยบันทึกปากคำพยาน รายงาน
การสอบสวนทางวินัย และบันทึกประจำวันพยานที่เป็นนักศึกษาได้จบการศึกษาแล้ว และพยานผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ขณะนี้
กำลังศึกษาปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งพยานรายนี้เคยมีหนังสือร้องเรียนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘
แจ้งให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทราบว่าได้ถูกนายของผู้อุทธรณ์โทรศัพท์ไปพูดคุยในเรื่องที่สอบสวน ซึ่งพยานเห็นว่าเป็นการข่มขู่
และแจ้งว่าปัจจุบันผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่น่าจะเป็นการคุกคามพยานเช่นการใช้สายตาที่ไม่เป็นมิตรเมื่อพยานเดินผ่าน เป็นต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มีมติว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือบันทึกลงวันที่ ๖
พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงรองอธิการบดี (รศ.นพ. จ.) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ นั้น เป็นเรื่องเดียวกันกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์
ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จึงเห็นควรรับไว้พิจารณาและถือว่าเป็นข้อเท็จจริงในเรื่อง
อุทธรณ์นี้ ให้รวมพิจารณาเป็นเรื่องอุทธรณ์เดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ตามหนังสือบันทึกของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รายการที่ ๒
ถึงรายการที่ ๕ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่
ทั้งนี้หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือบันทึกของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รายการที่ ๑
รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกันกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด รวมถึงข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะ
และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์
ทราบแล้ว เพียงแต่ใช้ดุลพินิจลบ ตัดทอนข้อความ และใช้ข้อสมมุติแทนบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการฯ เห็นว่า บุคคลที่
ร้องเรียนและพยานในการสอบสวนดังกล่าวได้จบการศึกษาไปทั้งหมดแล้ว ดังนั้น พฤติการณ์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นการคุกคามพยานน่าจะส่งผลกระทบต่อบุคคลดังกล่าวในปัจจุบัน การเปิดเผยจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือ

ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามที่ยกขึ้นกล่าวอ้าง จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกฟ้องกรณีมหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ รวมถึงข้อคิดเห็น ข้อปรึกษาหารือ ข้อเสนอแนะ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายฮึกหาญ ไตรรงค์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลธัญบุรีเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลธัญบุรี ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อประกอบการป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ กรณีเทศบาลตำบลธัญบุรีมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. ค่าสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
๒. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
๓. รายงานการสอบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม)
๔. เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

เทศบาลตำบลธัญบุรีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๗๐๖/๙๐๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเป็นคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งปฏิบัติหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในมูลละเมิดที่เกิดขึ้น ยังไม่มีผลกระทบบใด ๆ กับผู้อุทธรณ์ จึงเป็นประเภทข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย เพราะการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ส่วนกรณีรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว พร้อมทั้งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ตามหนังสือเทศบาลตำบลธัญบุรีก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว สำหรับรายงานการสอบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) เป็นเอกสารลับมากจึงแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ขอต่อหน่วยงานควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น ในส่วนเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีหลายรายการ และมีจำนวนมากจึงขอให้ผู้อุทธรณ์ระบุว่าต้องการเอกสารใดเพื่อจะได้พิจารณาต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลธัญบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลธัญบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) ได้ตรวจสอบสืบสวนเรื่องร้องเรียนกล่าวหานายกเทศมนตรีตำบลธัญบุรี และผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ร่วมกันแสวงหาประโยชน์ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และฉ้อโกงประชาชน ปรากฏผลการตรวจสอบสืบสวนในประเด็นเทศบาลตำบลธัญบุรีสั่งซื้อหินคลุกแต่ได้รับหินคลุกปริมาณไม่ครบตามที่กำหนดในสัญญาว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกอีก ๒ คน ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ จึงเห็นควรดำเนินการตามกฎหมายกับคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และผู้รับจ้าง ในฐานะผู้สนับสนุน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) จึงแจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนให้เทศบาล

ตำบลลัญจบุรีดำเนินการ เทศบาลตำบลลัญจบุรีจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในกรณีดังกล่าวแล้ว ปรากฏผลการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกอีก ๒ คน ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๔ เป็นเหตุให้สินค้าที่เทศบาลตำบลลัญจบุรีสั่งซื้อจำนวน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร ขาดหายไป ๗๐ ลูกบาศก์เมตร ความเสียหายเป็นเงิน ๒๖,๒๑๕ บาท ผู้อุทธรณ์กับพวกต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว โดยรับผิดชอบคนละส่วนเท่าๆ กัน ต่อมาเทศบาลตำบลลัญจบุรีได้มีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๗๐๖/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลลัญจบุรี อุทธรณ์คำสั่งให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน และมีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าว เพื่อประกอบการป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลตำบลลัญจบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลลัญจบุรี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เหตุผลความจำเป็นของการรับทราบข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากเทศบาลตำบลลัญจบุรี ตามหนังสือ ที่ ปท ๕๒๗๐๖/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า เทศบาลตำบลลัญจบุรีได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ามีกระบวนการสอบสวนและไม่เคยได้รับการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแต่อย่างใด โดยตามหลักการของการสอบสวนที่เป็นธรรมนั้น ผู้ถูกสอบสวนจะต้องได้รับแจ้งคำสั่งการสอบสวนเสมอ เพราะเป็นผู้ได้รับผลกระทบและเสียหายโดยตรงจากการถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว เพื่อทราบข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนการกล่าวหา มิเช่นนั้นจะไม่สามารถแก้ข้อกล่าวหาให้กับตนเองได้ตรงประเด็นที่ถูกกล่าวหา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๔ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งการดำเนินการได้เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการสอบสวน จึงมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อของพยานให้เทศบาลตำบลลัญจบุรีใช้ดุลพินิจปิดหรือลบข้อความ หากเห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานนั้นได้

อนึ่ง การที่เทศบาลตำบลลัญจบุรีอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ คือ รายงานการสอบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) เป็นเอกสารลับมาก และแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลดังกล่าวต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้ออ้างของเทศบาลตำบลลัญจบุรีดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเทศบาลตำบลลัญจบุรีมีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง และตามมาตรา ๑๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ถ้าหน่วยงานของรัฐรับคำขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ดังนั้น กรณีนี้เทศบาลตำบลลัญจบุรี จึงต้องส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ (จังหวัดนครปฐม) พิจารณามีคำสั่งจึงจะเป็นการถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เทศบาลตำบลลัญจบุรีอ้างว่ามีหลายรายการและมีจำนวนมาก จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ระบุว่าการเอกสารใดเพื่อจะได้พิจารณาต่อไปนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ระบุชัดเจนแล้วว่าต้องการเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด คือ เอกสารหลักฐานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลลัญจบุรี ที่ ๔๒๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ทั้งหมดนอกจากข้อมูลข่าวสาร

ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ และข้อมูลดังกล่าวมิได้มีจำนวนมากดังที่เทศบาลตำบลธัญบุรีกล่าวอ้าง เทศบาลตำบลธัญบุรีจึงไม่อาจปฏิเสธการเปิดเผยโดยอ้างเหตุผลดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลธัญบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลหรือข้อความที่ทำให้ทราบข้อมูลหากเห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานได้

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อดีตพนักงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ถูกให้ออกจากราชการและ
ชดใช้ค่าเสียหายในกรณีกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปลอมแปลงใบเสร็จรับเงินจำนวน ๔ รายการ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์
ในการเบิกจ่ายเลี้ยงรับรองและประสานงานของสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่าบ้านโป่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่
๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานระเบียบข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคำสั่ง อ.อ.ป. ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙
ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และคำสั่ง อ.อ.ป. ที่ ๑๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๒. เอกสารหลักฐาน ๑ รายการ จำนวน ๘๘๐ แผ่น ที่แนบท้ายบันทึกข้อความประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามคำสั่ง อ.อ.ป. ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ (นาย จ.) ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง ส่งมอบ
เอกสารประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ตามคำสั่ง อ.อ.ป. ที่ ๓๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๓. เอกสารหลักฐาน ๓ รายการ จำนวน ๕๗๓ แผ่น ที่แนบท้ายบันทึกข้อความสำนักงานอำนวยการ (นาย พ.) ที่
ทส ๑๔๐๑/๗๖๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอสำนวนประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๔๐๐/๑๖๑ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าการดำเนินการ
ทางวินัยของผู้อุทธรณ์นับตั้งแต่การสอบสวนทางวินัย การมีคำสั่งลงโทษ การมีคำสั่งในการอุทธรณ์ที่เป็นสาระสำคัญได้เปิดเผย
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งกรณีของผู้อุทธรณ์ถือว่าถึงที่สุดตามข้อบังคับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ว่าด้วยวินัยการสอบสวน
และการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนของ อ.อ.ป. แล้ว สรุปความได้ว่า
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ อ.อ.ป. ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ให้ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งหัวหน้างาน ระดับ ๖ รักษาการใน
ตำแหน่งผู้จัดการสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่าบ้านโป่ง ออกจากราชการและชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท
ในกรณีกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปลอมแปลงใบเสร็จรับเงินจำนวน ๔ รายการ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเบิกจ่าย
เลี้ยงรับรองและประสานงานของสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่าบ้านโป่ง

ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว อ.อ.ป. จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ และคำสั่ง ที่ ๓๕/๒๕๕๐
ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ได้ส่งมอบข้อมูลหลักฐานเอกสารต่างๆ
เพื่อประกอบการอุทธรณ์จำนวนมากกว่า ๑,๐๐๐ แผ่น ต่อคณะกรรมการชุดดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้สรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์รายงานผู้อำนวยการ อ.อ.ป. โดยเห็นว่าการปฏิบัติงานของ
ผู้อุทธรณ์เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบและเหมาะสมแล้ว ไม่ถือว่าเป็นความผิดอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด การลงโทษตาม

คำสั่ง ที่ ๑๘๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จึงรุนแรงเกินไปตามมาตรฐานการลงโทษทางวินัย จึงเห็นสมควรลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ อย่างไรก็ตาม ในภายหลังคณะกรรมการพิจารณาโทษพนักงานและพนักงานปฏิบัติการประจำองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (คณะกรรมการ ก.พ.อ.) ได้พิจารณาและมีมติให้ อ.อ.ป. ยื่นโทษตามคำสั่งลงโทษทางวินัยเดิม โดย อ.อ.ป. ได้มีคำสั่งที่ ๑๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ยื่นโทษทางวินัยสถานให้ออกตามเดิม

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อประธานกรรมการบริหารของ อ.อ.ป. และคณะกรรมการบริหาร (โดยตำแหน่ง) ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีที่ทำให้อาจร้องทุกข์ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไข หรือแก้ความคับข้องใจ ซึ่งต่อมา อ.อ.ป. ได้มีหนังสือลับ ที่ ทส ๑๔๐๐/ล ๑๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้รับเรื่องไว้พิจารณาและจะแจ้งผลให้ทราบต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลดังกล่าวไปเพื่อประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม โดยต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ จาก อ.อ.ป. แล้ว จึงเหลือข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ และ ๓ ซึ่ง อ.อ.ป. ยังมิได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้แทน อ.อ.ป. ยืนยันสรุปความได้ว่า ขั้นตอนในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์รวมถึงการอุทธรณ์คำสั่งได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากราชการและชดเชยค่าเสียหายในกรณีกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปลอมแปลงใบเสร็จรับเงิน ซึ่ง อ.อ.ป. ได้เคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้วหลายครั้ง ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้เชื่อได้ว่าเป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลซ้ำ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ อ.อ.ป. มีจำนวนไม่ถึง ๑,๐๐๐ แผ่น ตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวจึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนในส่วนที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้อ้างว่าเคยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้วหลายครั้ง การเปิดเผยดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวนมากและเพื่อให้ถูกต้องตรงตามความต้องการของผู้อุทธรณ์จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบเอกสารดังกล่าวก่อน และให้หน่วยงานสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดย อ.อ.ป. สามารถเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามหลักเกณฑ์การเรียกค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ อ.อ.ป. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางแน่นน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

๒. นางแน่นน้อย วิศวโยธิน ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด ตำแหน่งหัวหน้าแผนกปฏิบัติการ ไพรินิย์ไทย ระดับ ๘ ที่ทำการไพรินิย์จังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานไพรินิย์เขต ๗ ถูกลงโทษไล่ออกจากงาน กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่ทำการไพรินิย์อ้อมน้อย ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนผลการสอบสวนทางวินัย และมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วน.๑)/๐๑๙๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสามารถเปิดเผยเอกสารหลักฐานให้ได้เท่าที่ไม่มีผลกระทบต่อหน่วยงาน หรือพยานที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๘ รายการ

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด เปิดเผยให้ นั้นไม่เพียงพอที่จะใช้ประกอบการอุทธรณ์ได้ จึงมีหนังสือด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ ขอรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสำเนาธนาคัดออนไลน์รวม ๒๖ ฉบับ ต่อมาวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่ออุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่ทำการไพรินิย์อ้อมน้อย ระดับ ๘ โดยมีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต ดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๓ ๑๑ ๒๐ และ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ได้นำธนาคัดออนไลน์ของผู้อื่นมาลงจ่ายเงินก่อนผู้รับมาขอรับ จำนวน ๒๖ ฉบับ เป็นเงิน ๑๙๙,๗๐๐ บาท

๒. เมื่อวันที่ ๓ ๑๖ ๒๒ และ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้ลงรายงานนำเงินส่งธนาคารทหารไทย จำกัด ต่ำกว่าใบสรุปการเงินจ่าย (บพ. ๐๑.๓) เป็นเงิน ๑,๒๗๐,๓๐๐ บาท

๓. เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๐ และวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ ได้เบิกและรับสินค้าไพรินิย์จากสำนักงานไพรินิย์เขต ๗ ไว้แล้ว แต่ไม่นำลงรับเข้าในระบบ CA POS รวมเป็นเงิน ๙๖,๒๐๐ บาท

โดยผู้อุทธรณ์นำเงินจำนวนรวม ๑,๕๖๖,๒๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยมิชอบ บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยโดยพิจารณาจากพยานเอกสาร และคำให้การของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พนักงานบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด และบุคคลภายนอกแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาที่ ๑ และ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดจริงอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๕ และ ๔๓ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการบริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ หมวด ๖ วินัยและโทษทางวินัยสมควรลงโทษไล่ออก

จากงาน ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๓ ไม่สามารถชี้ชัดโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ถูทรมณ์ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาจริง จึงให้ยกข้อกล่าวหาผู้ถูทรมณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงได้ผู้ถูทรมณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นต่อบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการยื่นอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูทรมณ์ร้องขอได้แก่ จำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งประกอบไปด้วยผลการสอบสวนทางวินัยและมติของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสำเนาธนาคัดออนไลน์ จำนวน ๒๖ ฉบับ จากข้อเท็จจริง บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูทรมณ์เสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งผู้ถูทรมณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากงาน ผู้ถูทรมณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ และสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเอง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในการสอบสวนทางวินัยมีการเรียกพยานบุคคลซึ่งเป็นบุคคลภายนอกไปให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย จึงเห็นสมควรปกปิดชื่อ ลบ หรือตัดทอนข้อความที่แสดงให้รู้ถึงบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ในส่วนพยานซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของรัฐ ประกอบกับการให้ถ้อยคำของแต่ละบุคคลเป็นการกล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ของตนเท่านั้น การเปิดเผยพยานซึ่งเป็นพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

ในส่วนธนาคัดออนไลน์ จำนวน ๒๖ ฉบับ แม้ไม่ปรากฏว่าหน่วยงานได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ถูทรมณ์ แต่ธนาคัดออนไลน์เป็นเอกสารที่ประกอบอยู่ในจำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย จึงให้เปิดเผยธนาคัดออนไลน์ โดยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ปกปิดเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มารับธนาคัดออนไลน์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการรักษาลัทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยจำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยให้ปกปิดชื่อ ลบ หรือตัดทอนข้อความที่แสดงให้รู้ถึงพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในส่วนธนาคัดออนไลน์ จำนวน ๒๖ ฉบับ ให้ปกปิดเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มารับธนาคัดออนไลน์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูทรมณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบจำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

๒. นางเน่งน้อย วิศวโยธิน ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านแม่ทุเลาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและ
การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

โรงเรียนบ้านแม่ทุเลา จังหวัดสุโขทัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา อำเภอบางสะพาน จังหวัดสุโขทัย ช่วยราชการโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปประกอบการฟ้องศาลปกครอง กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลัง (๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. ประกาศรายชื่อผู้มีผลการประเมินดีเด่นก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน
๒. ผลการประเมินผู้ที่มีผลงานดีเด่นและผลการประเมินผู้ที่ต้องปรับปรุง
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาขั้นเงินเดือน
๔. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลัง (๑ ตุลาคม ๒๕๕๐)
 - (๑) คะแนนที่กรรมการทุกคนประเมินผู้อุทธรณ์
 - (๒) คะแนนที่กรรมการทุกคนประเมินข้าราชการครูรายอื่น
 - (๓) คะแนนที่ผู้บริหารประเมินข้าราชการครูทุกคน

โรงเรียนบ้านแม่ทุเลามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๙.๐๑๐๘/๐๗๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โรงเรียนได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผลว่า

ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเป็นการกระเทยสิทธิและรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการสร้างความแตกแยกหรือความแตกสามัคคีกับเพื่อนร่วมงานในสถานศึกษา

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งการไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า โรงเรียนบ้านแม่ทุเลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูครั้งปีหลัง (๑ ตุลาคม ๒๕๕๐) เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาความดีความชอบของข้าราชการครู โดยแบ่งการประเมินออกเป็นด้านผลงาน ๑๔๐ คะแนน และด้านคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ๖๐ คะแนน รวมเป็น ๒๐๐ คะแนน ซึ่งการให้คะแนนด้านผลงานจะให้สิทธิคณะกรรมการประเมิน ๑๐๐ คะแนน และผู้อำนวยการโรงเรียนประเมินอีก ๔๐ คะแนน โดยพิจารณาจากปริมาณ

ผลงาน คุณภาพของผลงาน ความทันเวลา การประหยัดหรือคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร และผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้ ส่วนการให้คะแนนด้านคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนจะเป็นผู้ประเมินอีก ๖๐ คะแนน โดยผู้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลัง ๐.๕ ขึ้น ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง และต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นไปเพื่อประกอบการฟ้องร้องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนบ้านแม่ทุเลามีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยพิจารณาจากคะแนนการประเมิน ซึ่งผู้รับการประเมินจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพียงใดขึ้นอยู่กับผลการประเมินของผู้ประเมิน การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้รับการประเมิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ได้รับการประเมินจึงมีเหตุอันสมควรที่จะขอตรวจสอบผลการประเมินได้ และเมื่อโรงเรียนบ้านแม่ทุเลากำหนดหลักเกณฑ์การประเมินไว้อย่างชัดเจน และผู้ประเมินแต่ละคนก็ได้ประเมินไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การเปิดเผยเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดีตาม ในส่วนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินรายอื่นนั้นเพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและเพื่อมิให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีภายในโรงเรียนบ้านแม่ทุเลา จึงให้โรงเรียนปกปิดชื่อของบุคคลเหล่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนบ้านแม่ทุเลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

๒. นางเน่งน้อย วิศวโยธิน ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กก ๑/๓ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อขอรายงานการตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์และความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ประกอบการฟ้องคดีที่ศาลปกครองกลาง

กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๑๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยแจ้งว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจอาคารมูลนิธิ จะมีการถ่ายภาพอาคารมูลนิธิไว้แล้วนำมาเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในการประชุม โดยเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจอาคารจะได้บรรยายสภาพอาคารด้วยวาจาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ซึ่งมีการจดยางานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ไว้ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ต่อศาลปกครองกลาง และเอกสารรายงานการประชุมดังกล่าวเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี การเปิดเผยข้อมูลตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารตึกแถว ๒ ชั้น เลขที่ ๑๒๓/๓๒ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตบางกอกน้อยให้ระงับการก่อสร้างอาคารห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใดๆ ของอาคารและให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ซื้ออาคารจากเจ้าของเดิมมาในช่วงปี ๒๕๓๙ และได้ทำการต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารตามข้อกล่าวอ้างของสำนักงานเขตบางกอกน้อย

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ต่อมาในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เจ้าหน้าที่ของสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ไปตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ และในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ ยกคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์บางส่วน ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวจึงยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ต่อศาลปกครองกลางเพื่อให้ศาลเพิกถอนคำวินิจฉัย และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงกรมโยธาธิการและผังเมืองเพื่อขอรายงานการตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์และความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง กรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๐๙๔๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งว่าได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวไปให้ผู้อุทธรณ์ แต่ตามข้อเท็จจริงกรมโยธาธิการ

และผังเมืองเปิดเผยข้อมูลภาพถ่ายอาคารของผู้อุทธรณ์ให้เท่านั้น ในชั้นการพิจารณาผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ว่ารายงานการตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์และความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น ผู้อุทธรณ์หมายถึงรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอาคารของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือสรุปความได้ว่า เมื่อคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ได้รับคำอุทธรณ์แล้ว ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักควบคุมและตรวจสอบอาคารไปตรวจสอบอาคารของผู้อุทธรณ์ โดยมีการถ่ายภาพและเขียนแผนผังบริเวณอาคารของผู้อุทธรณ์ไว้ และเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบอาคารจะนำเสนอสภาพอาคารนั้นด้วยวาจาต่อคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ ส่วนความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่จะจัดทำในรูปแบบของสรุปสำนวนอุทธรณ์ซึ่งใช้เป็นเอกสารประกอบวาระการประชุมและมีการบันทึกไว้ในรายงานการประชุม สำหรับเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ ต่อศาลปกครองกลาง การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนที่เป็นความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ ได้ระบุไว้ในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๑๔/๒๕๕๐ ซึ่งได้ส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ ก่อนมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์และความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ไปตรวจสอบอาคารเป็นความเห็นภายในในการทำงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่เสนอความเห็นหลายชั้น ในระหว่างนั้นก็ยังไม่เกิดข้อยุติเรื่องที่กำลังดำเนินการ อาจมีข้อเสนออย่างหนึ่งแต่ในขั้นที่สุดอาจมีข้อยุติ โดยมีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกับความเห็นในขั้นต้นก็ได้ ซึ่งถือเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าจะมีคำวินิจฉัยอย่างไร ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอิสระในการเสนอความเห็นได้เต็มที่โดยไม่ถูกรบกวนก่อนมีผลยุติ จึงเป็นความเห็นภายในหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอาคารของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ แม้ว่าเอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดี แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อความที่บันทึกในรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอาคารของผู้อุทธรณ์เป็นข้อความในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่กรมโยธาธิการและผังเมืองได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกล่าวอ้าง

สำหรับความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ อันได้แก่ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบอาคาร และความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาผู้อุทธรณ์ นั้นถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในทางราชการตามปกติซึ่งจะต้องมีการแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณา เฉพาะกรณีนี้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นที่ยุติแล้ว การเปิดเผยจึงน่าจะแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ ทั้งเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐประกอบข้อเท็จจริงไม่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานจเรตำรวจที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพถ่ายพยานวัตถุ

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานจเรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองสารวัตร สำรองราชการตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ และลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานจเรตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์จำนวน ๑ รายการ ได้แก่ ภาพถ่ายพยานวัตถุจำนวน ๖ รูป เพื่อนำไปประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

สำนักงานจเรตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าภาพถ่ายพยานวัตถุเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การพยานซึ่งพยานไม่ประสงค์จะให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนโยบายมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจเรตำรวจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในขณะดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลพญาไท ดังนี้

๑. กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีที่นาย พ. เป็นโจทก์ฟ้องพลตำรวจเอก ส. กับพวกรวม ๔ คน เป็นจำเลย กระทำความผิดฐานบุกรุก เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยเป็นพยานในศาลอาญา เบิกความเท็จ ช่วยเหลือ สนับสนุนคำฟ้องของโจทก์ ด้วยการใส่ร้ายจำเลยผู้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย และปกปิดข้อเท็จจริงที่นาย พ. กับพวกปิดประตูรั้วท่งเหนือ กักขังพลตำรวจตรี ส. กับพวก ในการตรวจค้นบ้านที่เกิดเหตุ ถือว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงโดยเป็นพยานศาลให้กับนายไพจิตรฯ ซึ่งเป็นโจทก์ฟ้องพลตำรวจเอก ส. กับพวก รวม ๔ คน ในคดีอาญาเนื่องจากการกระทำตามหน้าที่ แต่ไม่รายงานข้อความที่ตนรู้เห็นต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา โดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งตามมาตรา ๗๘ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานจเรตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สอบสวนเสร็จสิ้นและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงว่าขณะนี้การสอบสวนดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นผลตามนโยบายมาตรา ๑๕

วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของพยานในสำนวนการสอบสวนฯ และการสอบสวนดำเนินการพิจารณาทางวินัยยังอยู่ระหว่างการดำเนินการที่ไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ อาจกระทบต่อกระบวนการสอบสวนดำเนินการพิจารณาทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การที่สำนักงานจเรตำรวจ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุษยะวัฒน์

กรรมการ

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและ
บุคลากรทางการศึกษาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู
และบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สมาคมผู้ค้าหนังสือและเครื่องเขียนโดยนาย ป. ผู้รับมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (องค์การค้ำของ สกสค.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือระหว่างองค์การค้ำของ สกสค. กับ บริษัท อินเทอร์เน็ต จำกัด

องค์การค้ำของ สกสค. มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจาก ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดขายหนังสือระหว่างองค์การค้ำของ สกสค. กับลูกค้าไม่ว่ารายใด องค์การค้ำของ สกสค. สามารถ ดำเนินการตามระเบียบในการดำเนินธุรกิจผ่านขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานถูกต้องตามระเบียบขององค์การค้ำของ สกสค. ทุกประการ ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การค้ำของ สกสค. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ องค์การค้ำของ สกสค. ได้ทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือ กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ มูลค่า ๖๐๐ ล้านบาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือดังกล่าวมีพฤติการณ์มิชอบ หลายประการจึงต้องการทราบกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนองค์การค้ำของ สกสค. ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า นาย ป. ผู้รับมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์ดำเนินธุรกิจร้านค้าจำหน่ายอุปกรณ์การเรียนการสอนเช่นเดียวกับองค์การค้ำของ สกสค. จึงมีสถานะเป็นคู่แข่งทางการค้าขององค์การค้ำของ สกสค. และในขณะเดียวกันก็เป็นร้านค้าตัวแทนขององค์การค้ำของ สกสค. ด้วย โดยซื้อขายอุปกรณ์การเรียนการสอนกับองค์การค้ำของ สกสค. มานานหลายปี สำหรับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขาย หนังสือกับร้านค้าต่างๆ องค์การค้ำของ สกสค. ได้ใช้แบบฟอร์มบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งนาย ป. ทราบดีอยู่แล้ว ส่วนการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือระหว่างองค์การค้ำของ สกสค. กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ นั้น เป็นกลยุทธ์ ทางการตลาดขององค์การค้ำของ สกสค. จึงไม่ต้องการให้นาย ป. ซึ่งเป็นคู่แข่งทางการค้าทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบันทึก ข้อตกลงซื้อขายหนังสือ เพราะเกรงว่าจะเกิดผลกระทบต่อธุรกิจ และการจะเปิดเผยเอกสารใดๆ ขององค์การค้ำของ สกสค. ต้องเสนอขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจสั่งการตามระเบียบขององค์การค้ำของ สกสค. โดยต้องเสนอเหตุผลความจำเป็นประกอบการ พิจารณาด้วย กรณีจึงไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะขออนุญาตให้เปิดเผยบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือต่อนาย ป. ซึ่งเป็น

คู่แข่งทางการค้าและจากการสอบถามสมาชิกของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นร้านค้าตัวแทนขององค์การค้าของ สกสค. ปรากฏว่าไม่มีผู้ใด
ติดใจสงสัยเกี่ยวกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือระหว่างองค์การค้าของ สกสค. กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ แต่อย่างใด

ส่วนผู้ถือหุ้นชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปว่านาย ป. ผู้รับมอบอำนาจของผู้ถือหุ้นได้ดำเนินธุรกิจร้านค้า
จำหน่ายอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยเป็นสมาชิกของผู้ถือหุ้นและเป็นตัวแทนร้านค้าขององค์การค้าของ สกสค. หลายปีแล้ว
ที่ผ่านมาองค์การค้าของ สกสค. จะให้ส่วนลดราคาสินค้าที่จำหน่ายให้แก่ตัวแทนร้านค้าร้อยละสิบห้า แต่ในการทำบันทึก
ข้อตกลงซื้อขายหนังสือมูลค่า ๖๐๐ ล้านบาทกับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ องค์การค้าของ สกสค. กลับให้ส่วนลดร้อยละสามสิบสอง
หลังจากนั้น บริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ได้เสนอขายหนังสือให้กับร้านค้าสมาชิกของผู้ถือหุ้นโดยให้ส่วนลดร้อยละสิบแปดซึ่งจะ
ทำให้บริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ได้กำไรส่วนต่างร้อยละสี่ ผู้ถือหุ้นจึงเจรจาขอซื้อหนังสือจากองค์การค้าของ สกสค. สรุปว่าองค์การค้า
ของ สกสค. จะขายหนังสือให้กับผู้ถือหุ้นจำนวน ๓๐๐ ล้านบาท โดยให้ส่วนลดร้อยละสิบแปด แต่จะจัดส่งหนังสือให้กับ
ผู้ถือหุ้นภายหลังจากที่จัดส่งหนังสือให้กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ แล้ว ทำให้ร้านค้าสมาชิกบางส่วนเกรงว่าจะไม่มีหนังสือจำหน่าย
จึงจำเป็นต้องซื้อหนังสือจากบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ด้วยเหตุนี้ผู้ถือหุ้นเห็นว่าการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือระหว่างองค์การค้า
ของ สกสค. กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ มีพฤติการณ์มิชอบหลายประการ เนื่องจากองค์การค้าของ สกสค. ได้มีหนังสือถึงผู้ถือหุ้น
ในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๙ แจ้งว่าถ้าผู้ถือหุ้นทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือจากองค์การค้าของ สกสค. จำนวน ๖๐๐ ล้านบาท
ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ องค์การค้าของ สกสค. จะให้ส่วนลดร้อยละสามสิบสอง ผู้ถือหุ้นมีเวลาดำเนินการเพียง ๓ วัน
จึงประสานสมาชิกไม่ทันตามกำหนด หลังจากนั้นผู้ถือหุ้นได้ประสานไปที่องค์การค้าของ สกสค. แต่ได้รับแจ้งว่าองค์การค้า
ของ สกสค. ได้ทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือกับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ แล้ว ผู้ถือหุ้นติดใจสงสัย
ว่าบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ เพิ่งจดทะเบียนตั้งบริษัทในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ แล้วจะทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือได้อย่างไร
เนื่องจากการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือต้องผ่านกระบวนการตามระเบียบขององค์การค้าของ สกสค. หลายขั้นตอน
ประกอบกับในทางปฏิบัติที่ผ่านมาองค์การค้าของ สกสค. จะทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือที่มีจำนวนมากกับร้านค้าที่เคยเป็น
คู่ค้ากับองค์การค้าของ สกสค. และมีประวัติการค้าอยู่ในเกณฑ์ดีเท่านั้น แล้วเหตุใดองค์การค้าของ สกสค. จึงทำบันทึกข้อตกลง
ซื้อขายหนังสือกับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ซึ่งเพิ่งก่อตั้งบริษัทและไม่เคยเป็นคู่ค้ากับองค์การค้าของ สกสค. มาก่อน ผู้ถือหุ้น
จึงต้องการทราบกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขาย
หนังสือระหว่างองค์การค้าของ สกสค. กับบริษัท อินเทอร์เน็ตฯ ซึ่งเสร็จสมบูรณ์แล้ว และเป็นกรณีที่ไม่มีความจำเป็น
อย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารได้ และจากการพิจารณาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสีย
ของบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่การเปิดเผยจะทำให้ผู้ถือหุ้นและสาธารณชนได้ทราบว่า
การดำเนินการทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายหนังสือเป็นไปอย่างไรบ้าง เป็นธรรม ไม่มีประโยชน์อื่นใดแอบแฝง ซึ่งเป็นไปตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ และประกาศของคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้าง
ของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การค้าของ สกสค. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วย
บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การค้า
ของ สกสค. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้ถือหุ้น

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เณลิมนัตร

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต งามะลิ

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกล่าวหาในการ
ดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๗ ว ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกระบี่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกล่าวหาในการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือข้อกล่าวหาว่าเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงงาน EMS เกินความเป็นจริง
รายการที่ ๒ สำเนาหนังสือข้อกล่าวหาว่าขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่งานระบาวินัยตามคำสั่ง
รายการที่ ๓ สำเนาหนังสือข้อกล่าวหาว่าเป็นคนไม่สุภาพเรียบร้อย พุดจาก้าวร้าว ไม่รักษาความสามัคคีกับเพื่อน
ร่วมงานในสำนักงานฯ

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกระบี่ได้บันทึกสั่งการในท้ายบันทึกข้อความของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับของหน่วยงาน ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามระเบียบอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ได้มีคำสั่งรวม ๓ คำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ดังนี้

๑. กระทำการปลอมลายมือชื่อของนาง ณ. ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๖ ในเอกสารยืมเงินทดรองราชการ จำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท เพื่อจัดการอบรมโครงการพัฒนาระบบบริการแพทย์ฉุกเฉินและสนับสนุนบริการจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๑
๒. เบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงจากเงินการแพทย์ฉุกเฉินเกินความเป็นจริงทั้งที่ไม่ได้ปฏิบัติงานจริง
๓. ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และไม่ตั้งใจปฏิบัติตามหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการ และ
๔. เป็นบุคคลที่ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีกับเพื่อนร่วมงาน

ในชั้นพิจารณาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ดังนี้

๑. เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับที่หน่วยงานอื่นจัดส่งมาให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ซึ่งแสดงถึงไม่ประสงค์ที่จะให้นำไปเปิดเผยต่อ

๒. หนังสือที่ร้องเรียนบางฉบับมีการลงชื่อผู้ร้องเรียนและข้อมูลที่ร้องเรียนนั้นเป็นประโยชน์ต่อราชการที่จะดำเนินการตรวจสอบผู้ทุจริต หรือการกระทำที่ผิดวินัย ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่มีความจำเป็นต้องปกป้องผู้ร้องเรียน

๓. ในการสอบสวนข้อเท็จจริงตามกระบวนการทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกร้องรับทราบตามนัยหนังสือที่ได้รับจากการร้องเรียนอยู่แล้ว

ส่วนผู้ถูกร้องได้ชี้แจงเหตุผลในหนังสือผู้ถูกร้องว่าต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาดังกล่าวข้างต้นต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ตรงกับประเด็นข้อกล่าวหา

อนึ่ง ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ ได้แจ้งว่าการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกร้องได้เสร็จสิ้นลงแล้ว โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่ได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ถูกร้องร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน และทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ถูกร้องอีกด้วย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ แม้จะเป็นเอกสารที่หน่วยงานอื่นจัดส่งมาให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่และกำหนดชั้นความลับไว้หรือไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาและวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นและมีการลงโทษทางวินัยผู้ถูกร้องแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้ถูกร้องจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการเพื่อปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป หากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ไม่ใช่เหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเห็นสมควรเปิดเผยแก่ผู้ถูกร้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้องโดยอาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าคุณบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาหรือให้ถ้อยคำได้

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่ไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สรท. ๐๐๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คัดค้านการที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะเปิดเผยข้อมูลจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานที่สังกัดสภาองค์การลูกจ้างผู้อุทธรณ์ รายชื่อ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างผู้อุทธรณ์ให้แก่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ เนื่องจากสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติผู้ขอข้อมูลไม่มีวัตถุประสงค์และเหตุผลในการขอที่ชัดเจน และอาจเพื่อผลประโยชน์แอบแฝง

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/ว ๐๐๑๙๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่า รายชื่อสหภาพแรงงานและจำนวนสมาชิกของสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/ว ๐๐๑๙๔๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อเสนอคำคัดค้านตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการคัดค้านว่า ผู้ขอไม่มีวัตถุประสงค์และเหตุผลโดยละเอียดถึงความเสียหายต่อสมาชิก หรือผลกระทบต่อองค์กรโดยรวมอย่างไร กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติทราบ ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งไม่เข้าลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยได้ เพราะไม่มีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่อาจทำให้รับฟังได้เช่นนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงต้องเปิดเผยข้อมูลรายชื่อสหภาพแรงงานและจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้อุทธรณ์ให้สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติทราบตามคำขอ แต่หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการวินิจฉัยข้างต้น ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สรท. ๑๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่ไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สสข. ๐๐๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขอทราบข้อมูลของสหภาพแรงงานที่สังกัดสภาองค์การลูกจ้างทุกสภา ได้แก่ จำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงาน และ

คณะกรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างชุดปัจจุบันรวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่ง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของสภาองค์การลูกจ้างที่เป็นเจ้าของข้อมูล ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ เพื่อให้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ภายในกำหนด กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/ว ๐๐๐๙๕๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสภาองค์การลูกจ้างทุกแห่งรวมทั้งผู้ถือหุ้น เพื่อพิจารณาว่า จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติหรือไม่ ผู้ถือหุ้นเห็นว่า สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติผู้ขอข้อมูลไม่มีวัตถุประสงค์และเหตุผลในการขอที่ชัดเจนและอาจเพื่อประโยชน์แอบแฝง เนื่องจากสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติเป็นสภาองค์การลูกจ้างขนาดเล็กกว่าผู้ถือหุ้น จึงอาจต้องการดึงสภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้ถือหุ้นไปเป็นสมาชิกของตน เพื่อผลประโยชน์ในการได้รับเลือกเป็นผู้แทนผู้ใช้แรงงานในองค์กรต่างๆ เช่น การเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงาน และการเปิดเผยจำนวนสมาชิกของสภาพแรงงานจะทำให้นายจ้างที่เป็นเจ้าของสถานประกอบการที่สภาพแรงงานนั้นตั้งอยู่สามารถตรวจสอบสถานภาพของผู้ใช้แรงงานได้ว่า ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานบ้าง และอาจถูกนายจ้างกลั่นแกล้งได้ การเปิดเผยข้อมูลตามที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอจึงกระทบการทำงานของผู้ถือหุ้น รวมทั้งสภาพแรงงานและผู้ใช้แรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือ ที่ สรท. ๐๐๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอ แต่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อนโยบายสาธารณะหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของผู้ถือหุ้น แต่อย่างไร ทั้งไม่เข้าลักษณะหนึ่งลักษณะใดที่จะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางฯ คณะกรรมการฯ ได้เรียกผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติผู้ขอข้อมูลมาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติชี้แจงสรุปได้ว่า สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกของสภาพแรงงานที่สังกัดสภาองค์การลูกจ้างแต่ละแห่ง และรายชื่อกรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างชุดปัจจุบัน รวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่ง จึงได้ขอข้อมูลดังกล่าวต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แต่ผู้ถือหุ้นคัดค้านการเปิดเผย สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติต้องการข้อมูลดังกล่าว เพื่อตรวจสอบสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างแต่ละแห่งว่ามีความถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากสภาองค์การลูกจ้างที่คัดค้านการเปิดเผยอ้างว่ามีสภาพแรงงานเป็นสมาชิกจำนวนมากไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ สภาพแรงงาน แต่ในการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานกลับมีสมาชิกที่เป็นสภาพแรงงานมาลงคะแนนเลือกตั้งเพียงประมาณ ๕๐๐ สภาพแรงงาน และในการคัดเลือกผู้แทนผู้ใช้แรงงานไปเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในองค์กรต่างๆ อีกหลายแห่ง เช่น คณะกรรมการประกันสังคม คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หรือสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฯลฯ ก็ต้องคัดเลือกจากสภาองค์การลูกจ้างที่มีสถานภาพถูกต้อง นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะไม่ตรวจสอบข้อมูลสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างโดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของแต่ละสภาองค์การลูกจ้าง ผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ร้องขอมิได้ทำให้เกิดปัญหาในการแย่งสมาชิกในสภาองค์การลูกจ้าง เนื่องจากเป็นสิทธิของสภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างแห่งใดก็ได้ และการเปิดเผยจำนวนสมาชิกสภาพแรงงานไม่น่าจะทำให้นายจ้างสามารถตรวจสอบได้ว่า ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการนั้นคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานบ้าง และตามปกติสภาพแรงงานก็ต้องร่วมประชุมกับนายจ้างอยู่แล้วการที่นายจ้างจะทราบว่าลูกจ้างคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานจึงไม่มีผลกระทบตอลูกจ้างแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นคัดค้านการเปิดเผย คือ ข้อมูลจำนวนสมาชิกของแต่ละสภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้ถือหุ้น รายชื่อคณะกรรมการบริหารชุดปัจจุบัน และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารของผู้ถือหุ้น

เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างที่สภาองค์การลูกจ้างต้องรายงานให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของสภาองค์การลูกจ้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ข้อมูลของสภาองค์การลูกจ้างดังกล่าวมีผลกระทบ ต่อผู้ใช้แรงงานและสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิก ตลอดจนองค์กรต่างๆ ที่มีผู้แทนของสภาองค์การลูกจ้างเข้าร่วม สภาองค์การ ลูกจ้างจึงเป็นองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับสาธารณะ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างดังกล่าวจึงต้องตรวจสอบได้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามที่ผู้อุทธรณ์ กล่าวอ้าง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสภาองค์การลูกจ้างผู้อุทธรณ์ที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้าง แห่งชาติร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงาน
เกี่ยวกับ สภาพองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สอธ. ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คัดค้านการที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะเปิดเผยข้อมูลจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานที่สังกัดสภาพองค์การลูกจ้างผู้อุทธรณ์ รายชื่อ และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารสภาพองค์การลูกจ้างผู้อุทธรณ์ให้แก่สภาพองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ เนื่องจากสภาพองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติมิได้อ้างเหตุใดๆ ในการขอและผู้อุทธรณ์เห็นว่า เป็นข้อมูลเฉพาะของผู้อุทธรณ์ ผู้ขอข้อมูลเป็นสภาพองค์การลูกจ้างขนาดเล็ก ไม่มีนิติสัมพันธ์กับผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีความจำเป็นที่ผู้อุทธรณ์จะให้ข้อมูลดังกล่าว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/ว ๐๐๑๙๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่า รายชื่อสหภาพแรงงานและจำนวนสมาชิกของสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของสภาพองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทยเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ จึงได้มีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/๐๐๐๙๕๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อเสนอคำคัดค้านตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการคัดค้านว่าเป็นข้อมูลเฉพาะของผู้อุทธรณ์ ซึ่งตามคำคัดค้านดังกล่าวข้างต้นไม่ได้ให้เหตุผลโดยละเอียดถึงความเสียหายต่อสมาชิกหรือผลกระทบต่อองค์กรโดยรวมอย่างไร และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้สภาพองค์การสภาลูกจ้างแห่งชาติทราบ ก็ไม่อาจจะผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งไม่เข้าลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยได้ เพราะไม่มีพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงที่อาจทำให้รับฟังได้เช่นนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงต้องเปิดเผยข้อมูลรายชื่อสหภาพแรงงานและจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้อุทธรณ์ให้สภาพองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติทราบตามคำขอ แต่หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการวินิจฉัยข้างต้น ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สอธ. ๒๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสภาพองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สภาพองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สสข. ๐๐๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานขอทราบข้อมูลของสหภาพแรงงานที่สังกัดสภาพองค์การลูกจ้างทุกสภา ได้แก่ จำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานและ

คณะกรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างชุดปัจจุบันรวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่ง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของสภาองค์การลูกจ้างที่เป็นเจ้าของข้อมูล ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ เพื่อให้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ภายในกำหนด กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๙/ว ๐๐๐๙๕๓ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสภาองค์การลูกจ้างทุกแห่งรวมทั้งผูุ้ทธรณ์ เพื่อพิจารณาว่า จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติหรือไม่ ผูุ้ทธรณ์เห็นว่า สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ ผู้ขอข้อมูลมิได้อ้างเหตุใดๆ ในการขอและผูุ้ทธรณ์เห็นว่าเป็นข้อมูลเฉพาะของผูุ้ทธรณ์ ผู้ขอข้อมูลเป็นสภาองค์การลูกจ้างขนาดเล็กไม่มีนิติสัมพันธ์กับผูุ้ทธรณ์ จึงไม่มีความจำเป็นที่ผูุ้ทธรณ์จะให้ข้อมูลดังกล่าวสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติเป็นสภาองค์การลูกจ้างขนาดเล็กกว่าผูุ้ทธรณ์ จึงอาจต้องการดีงสภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผูุ้ทธรณ์ไปเป็นสมาชิกของตน เพื่อผลประโยชน์ในการได้รับเลือกเป็นผู้แทนผู้ใช้แรงงานในองค์กรต่างๆ เช่น การเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงาน และการเปิดเผยจำนวนสมาชิกของสภาพแรงงานจะทำให้นายจ้างที่เป็นเจ้าของสถานประกอบการที่สภาพแรงงานนั้นตั้งอยู่สามารถตรวจสอบสถานภาพของผู้ใช้แรงงานได้ว่า ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานบ้าง และอาจถูกนายจ้างกลั่นแกล้งได้ การเปิดเผยข้อมูลตามที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอจึงกระทบการทำงานของผูุ้ทธรณ์ รวมทั้งสภาพแรงงานและผู้ใช้แรงงานที่เป็นสมาชิกของผูุ้ทธรณ์ ผูุ้ทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ สอธท. ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติร้องขอ แต่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของผูุ้ทธรณ์แต่อย่างใด ทั้งไม่เข้าลักษณะหนึ่งลักษณะใดที่จะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผูุ้ทธรณ์ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะกรรมการฯ ได้เรียกผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติผู้ขอข้อมูลมาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติชี้แจงสรุปได้ว่า สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกของสภาพแรงงานที่สังกัดสภาองค์การลูกจ้างแต่ละแห่ง และรายชื่อกรรมการบริหารสภาองค์การลูกจ้างชุดปัจจุบัน รวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่ง จึงได้ขอข้อมูลดังกล่าวต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แต่ผูุ้ทธรณ์คัดค้านการเปิดเผย สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติต้องการข้อมูลดังกล่าวเพื่อตรวจสอบสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างแต่ละแห่งว่ามีความถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากสภาองค์การลูกจ้างที่คัดค้านการเปิดเผยอ้างว่ามีสภาพแรงงานเป็นสมาชิกจำนวนมากไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ สภาพแรงงาน แต่ในการคัดเลือกผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานกลับมีสมาชิกที่เป็นสภาพแรงงานมาลงคะแนนเลือกตั้งเพียงประมาณ ๕๐๐ สภาพแรงงาน และในการคัดเลือกผู้แทนผู้ใช้แรงงานไปเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในองค์กรต่างๆ อีกหลายแห่ง เช่น คณะกรรมการประกันสังคม คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนหรือสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฯลฯ ก็ต้องคัดเลือกจากสภาองค์การลูกจ้างที่มีสถานภาพถูกต้อง นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่ากรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะไม่ตรวจสอบข้อมูลสถานภาพของสภาองค์การลูกจ้างโดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของแต่ละสภาองค์การลูกจ้าง ผู้แทนสภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลที่ร้องขอมิได้ทำให้เกิดปัญหาในการแย่งสมาชิกในสภาองค์การลูกจ้าง เนื่องจากเป็นสิทธิของสภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างแห่งใดก็ได้ และการเปิดเผยจำนวนสมาชิกสภาพแรงงานไม่น่าจะทำให้ นายจ้างสามารถตรวจสอบได้ว่า ผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการนั้นคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานบ้าง และตามปกติสภาพแรงงานก็ต้องร่วมประชุมกับนายจ้างอยู่แล้วการที่นายจ้างจะทราบว่าคุณจ้างคนใดเป็นสมาชิกสภาพแรงงานจึงไม่มีผลกระทบต่อลูกจ้างแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์คัดค้านการเปิดเผย คือ ข้อมูลจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของผู้อุทธรณ์ รายชื่อคณะกรรมการบริหารชุดปัจจุบัน และวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของสมาคมการค้าลูกจ้างที่สมาคมการค้าลูกจ้างต้องรายงานให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของสมาคมการค้าลูกจ้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ข้อมูลของสมาคมการค้าลูกจ้างดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้ใช้แรงงานและสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกตลอดจนองค์กรต่างๆ ที่มีผู้แทนของสมาคมการค้าลูกจ้างเข้าร่วม สมาคมการค้าลูกจ้างจึงเป็นองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับสาธารณะ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของสมาคมการค้าลูกจ้างดังกล่าวจึงต้องตรวจสอบได้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสมาคมการค้าลูกจ้างผู้อุทธรณ์ที่สมาคมการค้าลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีรหาญ โตรมศักดิ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑

